

نقش شوراهای تأمین در مأموریت‌های ناجا

تاریخ پذیرش: ۹۱/۶/۱۰

تاریخ دریافت: ۹۱/۴/۱۲

حسین زنگی^۱

چکیده

از دغدغه‌های جدی هر حکومتی استقرار و استمرار امنیت در همه ابعاد زندگی شهروندان است. یکی از مراکز حساس و سرنوشت ساز در جهت تحقق امنیت پایدار، شوراهای امنیت و تأمین در سطح کشور، استان، شهرستان و بخش‌ها است هدف اصلی این تحقیق، شناخت نقش شوراهای تأمین در مأموریت‌های ناجاست. این تحقیق از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش توصیفی از نوع پیمایشی است. جامعه آماری این تحقیق ۷۶ نفر از کارکنان پایور ثابت (اعم از افسران و درجه داران) است که در مأموریت‌های ناجا دخالت مستقیم داشته‌اند، با توجه به محدود بودن روش نمونه‌گیری ابزار گردآوری اطلاعات، پرسش‌نامه می‌باشد. تعداد آنان تمام شمار است. نتایج این تحقیق نشان داد که نسبت موافقان فرضیه اول به طور معناداری از مخالفان آن بیشتر است. بنابراین فرضیه اول تحقیق تأیید می‌شود. در فرضیه دوم نسبت موافقان به طور معناداری از مخالفان آن بیشتر است و فرضیه دوم تأیید می‌گردد. با توجه به فراوانی‌های به دست آمده از تنها عامل مربوط به فرضیه سوم می‌توان دریافت که حدود ۷۳.۱ درصد با این فرضیه در سطح بسیار زیاد و زیاد موافق بوده در نتیجه این فرضیه نیز تأیید گردید. نتیجه بدست آمده نمودار آن است که شوراهای تأمین در مأموریت‌های ناجا، دخالت مستقیم، مؤثر و منحصر به فردی دارند و تعامل ناجا با شوراهای تأمین موجب تسهیل در امور و صیانت از مأموران در مواقع بروز مشکلات اداری و قضایی خواهد شد.

کلید واژه‌ها

وزارت کشور / تقسیمات کشوری / مقامات سیاسی / امنیت / شورای تأمین / نیروی انتظامی

۱- عضو هیئت علمی دانشگاه علوم انتظامی

مقدمه و بیان مسئله

امنیت از جمله مقوله‌هایی است که همه ابعاد زندگی انسان‌ها را در بر می‌گیرد و هر چه موفقیت‌های بشر در علوم گوناگون افزایش می‌یابد بر اهمیت و ارزش بی‌بدیل امنیت افزوده می‌شود. اقتصاد، فرهنگ، سیاست و دیانت، مسائل نظامی، توسعه و تولید همه در گرو وجود امنیت است. امنیتی که پایدار، با دوام و متناسب با شرایط متفاوت روزگار باشد.

اساساً آدمی، به حکم طبیعت، موجودی زیاده‌خواه است. تجربه حیات بشری حکایت از آن دارد که بسیاری از انسان‌ها به حق خود قانع و راضی نیستند و دست تعدی و تجاوز به حقوق دیگران دراز می‌کنند. بدیهی است در چنین شرایطی حکومت‌ها برای حفظ امنیت توده مردم مبادرت به تشکیل و سازمان‌دهی افراد و گروه‌هایی بنمایند پاسداری نماید.

با توجه به تقسیمات کشوری در استان‌ها و شهرستان‌ها و بخش‌های مستقل، تا از امنیت و حقوق آنان مسئولیت برقراری امنیت به عهده استانداران، فرمانداران و بخشداران بخش‌های مستقل با جمعیت حداقل ۱۰۰ هزار نفر جمعیت است (سلیمانی، ۱۳۸۱: ۱۱۹-۱۲۰). مسلم است آنانی که مسئولیت شوراهای تأمین را برعهده دارند برای اجرای مصوبات شورای تأمین، به ابزار و عواملی نیاز دارند. تقریباً در همه کشورهای جهان، پلیس عهده دار و مجری تدابیر و دستورهای روسای شورای تأمین است. البته در بعضی از کشورها از جمله آمریکا و فرانسه، پلیس تحت امر شهردار می‌باشد. شوراهای تأمین با ریاست استاندار، فرماندار و بخشدار، به عنوان عالی‌ترین محل تصمیم‌گیری پیرامون مسایل امنیتی هر منطقه از تقسیمات کشوری می‌باشند و نیروی انتظامی نیز مؤظف است تا مصوبات آن را اجرا کرده و مراتب را به موقع منعکس کند.

امنیت همه امور زندگی بشر را فراگرفته و بدون وجود امنیت، انسان گویی در فضای بدون اکسیژن تنفس می‌کند. برقراری امنیت یکی از وظایف خاص و مهم حکومت‌ها در طول تاریخ بوده و بخش عمده‌ای از زمان و اعتبارات کشورها را به

خود اختصاص داده است. هر کشوری برای برقراری امنیت از ساز و کارهای قانونی خاصی متناسب با ساختارهای اجتماعی و فرهنگی جامعه خود استفاده می کند.

در کشور ما، طبق ماده ۱ شورای عالی اداری و در اجرای مفاد ۳۱ قانون برنامه دوم مصوبه ۱۳۷۷/۷/۲۸؛ استاندار نماینده عالی دولت بوده و بر دستگاه‌های دولتی نظارت دارد. همچنین برابر بند یک ماده ۲ همین مصوبه، استاندار مسئول برقراری و حفظ نظم و امنیت استان است (همین اختیارات مشمول فرمانداران و بخشداران نیز است ضمناً طبق ماده ۴ قانون تعیین وظایف و تشکیلات شورای امنیت کشور مصوب ۱۳۶۲/۶/۸ مجلس شورای اسلامی: «مسئول امنیت در استان، استاندار است» (سلیمانی، ۱۳۸۱: ۱۷۵).

نیروی انتظامی، معرف نظام مقدس در داخل ج.ا.ایران است. اصلی ترین وظیفه این نیرو، برقراری نظم و تأمین امنیت است. از طرفی شوراهای تأمین به عنوان نهادی غیر سازمانی اما مهم و کاربردی در تحقق این وظیفه خطیر نقش اساسی بر عهده دارد. در اجرا یا عدم اجرای مصوبات شوراهای تأمین در کشور، ناجا با چالش‌های جدی و مهمی روبه‌رو بوده است که در این تحقیق سعی شده است تا این چالش‌ها بررسی و گام هرچند کوچکی در جهت رفع این مشکلات و چالش‌ها برداشته شود.

اهداف تحقیق

هدف کلی این تحقیق، شناسایی و تبیین نقش شوراهای تأمین در اجرای مأموریت‌ها نیروی انتظامی و ارائه راهکار و پیشنهادهای کاربردی بر اساس یافته‌ها و نتایج تحقیق است.

مبانی نظری

قرآن کریم به عنوان کتاب سعادت بخش انسان‌ها توجه خاصی به مقوله امنیت داشته و در آیات مختلف بارها به آن اشاره کرده است، برای نمونه در آیه ذیل خداوند می فرماید:

* الذی اطعمهم من جوع و امنهم من خوف (خدای شما کسی است که به آن‌ها [قریش] هنگام گرسنگی طعام داد و از ترس و خطر ایمن ساخت) (سوره قریش، آیه ۴)

علاوه بر این، در احادیث پیغمبر اکرم (ص) و ائمه معصوم بر اهمیت و ضرورت امنیت، بارها تأکید شده است.

با این توصیف باید گفت: «از عوامل قوام و دوام هر حکومتی وجود و استقرار امنیت پایدار است. در این صورت اعتماد مردم به دولتمردان افزایش خواهد یافت. یکی از مؤلفه‌های اعتماد مردم به دولت، اعتماد به پلیس است. پس هرچه این اعتماد افزایش یابد اعتماد سیاسی مردم به حکومت بیشتر شده در نتیجه پایه‌های دولت قوی تر خواهد بود. از آنجا که معمولاً در شرایط غیرعادی شوراهای تأمین تشکیل می‌شود، تصمیمات این شورا و نحوه اقدام مأموران ناجا با رضایت مردم و اعتماد آنان به دولت ارتباط مستقیمی دارد.

خوشبختانه نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که اعتماد مردم به پلیس در حد مطلوبی است به گونه ای که مقام معظم رهبری نیز بارها به آن اشاره فرموده اند. پیمایش ملی ارزش‌ها و نگرش ایرانیان که از سال ۱۳۷۸ آغاز و در سال ۱۳۸۰ به اتمام رسید، در خصوص اعتماد مردم کشور به گروه‌های شغلی نشان می‌دهد که از شانزده گروه شغلی مورد سؤال ۵۵/۷ درصد پاسخ‌گویان اعتماد زیادی به پلیس داشته، ۲۹/۱ درصد در حد متوسط و فقط ۱۵/۲ درصد در حد کم اعتماد داشته‌اند.» (شمخانی، ۱۳۸۱: ۲۲-۲۳).

« پلیس به عنوان نیرویی که مهم ترین وظیفه آن تأمین امنیت و نظم عمومی است و در ارتباط مستقیم با مردم است، بسیاری از نیازهای مردم توسط این قشر مرتفع می‌شود از همین رو تأثیر زیادی بر نگرش مردم نسبت به خود و جلب اعتماد آن‌ها دارد و بر اساس اصل اعتماد تعمیم یافته، این اعتماد یابی به کل کارگزاران هم تسری می‌یابد(شایگان، ۱۳۸۴: ۳۲-۳۱).

بدیهی است امنیت هم چون همه امور زیربنایی جوهره ای دارد، جوهره امنیت عبارت است از:

- ۱- حفظ جان، مال و ناموس مردم [امنیت فردی و جمعی] (قضایی)؛
- ۲- حفظ فرهنگ، ارزش‌ها و باورهای مورد قبول مردم (امنیت فرهنگی و اجتماعی)؛
- ۳- حفظ تمامیت ارضی، حدود و ثغور کشور (امنیت نظامی - مرزی)؛

۴- حفظ نظام سیاسی و استقلال حکومت در عرصه‌های داخلی و خارجی (امنیت سیاسی)؛

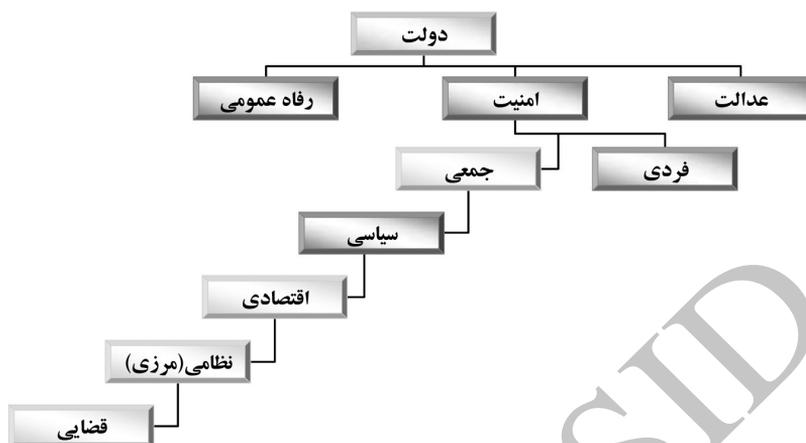
۱۴۹

۵- حفظ استقلال اقتصادی کشور (امنیت اقتصادی).

ملاحظه می‌شود که جوهره امنیت همه زوایای زندگی را شامل می‌شود. در تحقیقی که خرسندی نیا با عنوان « بررسی و سنجش عوامل مؤثر بر روحیه کارکنان پلیس ضد اغتشاش تهران بزرگ » در سال ۱۳۸۷ انجام داده است، بین رضایت کارکنان پلیس ضد اغتشاش و حمایت مسئولان اجرایی کشور رابطه معنا داری وجود داشته است. طبق تحقیق فوق، تنها حدود ۲۵ درصد کل پاسخ دهندگان از مسئولان اجرایی کشور رضایت دارند. بنابر داده‌های این تحقیق در کنترل بحران باید حمایت همه جانبه از کارکنان پلیس ضد اغتشاش به عمل آید و از آنها در برابر فشار افراد خارج از گروه که در عملیات دخالت دارند، محافظت شود (خرسندی نیا، ۱۳۸۷: ۱۵۴-۱۵۰).

مورگنتا نیز معتقد است که اگر کشوری (دولت- ملت) نتواند تضمین کننده امنیت ملی خود باشد قطعاً به تمام ظرفیت‌های منافع خود دسترسی پیدا نخواهد کرد (بیگدلی، ۱۳۸۱: ۱۲۱).

منتسکیو عقیده دارد: « چون امنیت نتیجه صلح و صلح اولین قانون طبیعت است بنابراین بزرگ‌ترین اصول در حکومت، ایجاد امنیت است (ساعس ناجا، ۱۳۷۶: ۲۷۴). با این توصیف، برای تبیین بهتر مطالب پیش گفته، نمودار ذیل طراحی شده است که در آن وظایف اساسی دولت نسبت به مردم مشخص است. وظایف عمده‌ای از جمله برقراری عدالت، رفاه و به ویژه امنیت. در هرم مازلو نیز پس از نیازهای زیستی، امنیت مورد توجه قرار گرفته است.

نمودار شماره ۱ : رابطه دولت و امنیت

طبق ماده ۱ قانون تعیین وظایف و تشکیلات شورای امنیت کشور، مسئول بررسی جریانات و پیش آمدهای عمده و اساسی امنیت داخلی و اتخاذ تصمیمات و تدابیر هماهنگ در جهت پیشگیری و مقابله با مسائل مربوط به شورای امنیت، وزیر کشور خواهد بود و طبق ماده ۴ در استان‌ها با استاندار و طبق ماده ۷ در شهرستان با فرماندار و طبق ماده ۸ در بخش‌های بالای صد هزار نفر با بخشدار است (سلیمانی، ۱۳۸۱ : ۱۷۱-۱۷۵).

شورای تأمین از دیدگاه قوانین

الف (قانون اساسی

۱- قانون اساسی در اصل هفتم به استناد دستور قرآن، شوراها را ارکان تصمیم‌گیری و اداره امور کشور دانسته است. ۲- همچنین در اصل یکصد و هفتاد و شش چنین اشاره شده است: «به منظور تأمین منافع ملی و پاسداری از انقلاب اسلامی و تمامیت ارضی و حاکمیت ملی، شورای عالی امنیت ملی به ریاست رئیس‌جمهور با وظایف زیر تشکیل می‌گردد...» اساسی‌ترین وظیفه این شورا، حفظ امنیت کشور در برابر تهدیدات داخلی و خارجی است (همان: ۱۸-۶۶). شوراها در امتداد وظایف همدیگر ایفای نقش می‌کنند.

ب) قانون مجلس شورای اسلامی (مصوب ۱۳۶۲/۶/۸)

۱- در ماده یک این قانون آمده است: "به منظور بررسی جریانات و پیش آمدهای عمده و اساسی امنیت داخلی و اتخاذ تصمیمات و تدابیر هماهنگ در جهت پیشگیری و مقابله با مسائل مربوط به آن شورای امنیت به مسئولیت وزیر کشور تشکیل می شود. براساس ماده سه همین قانون، فرماندهان نیروی انتظامی عضو این شورا می باشند.

۲- مسئول امنیت در استان، استاندار است. استاندار مؤظف است شورای تأمین استان را هر پانزده روز یکبار تشکیل دهد (ماده چهار).

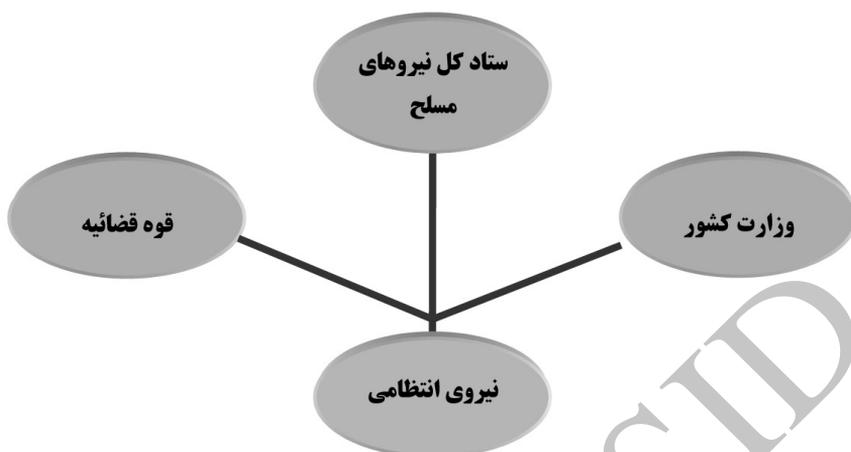
۳- شورای تأمین شهرستان با وظایف مشابه شورای تأمین استان در سطح شهرستان انجام وظیفه خواهد کرد (ماده هفت).

۴- در بخش هایی که حداقل یکصد هزار نفر جمعیت داشته باشد شورای تأمین با وظایف مشابه شورای شهرستان تشکیل می شود. (ماده هشت).

در این شوراها، مسئولیت برقراری امنیت وظیفه اصلی مسئولان سیاسی با همکاری سایر قوای امنیتی و انتظامی است.

پ) قانون تشکیل ناجا (مصوب ۱۳۶۹/۴/۲۷)

در تبصره بند دوم- تبصره سوم بند چهار و بند هفت ماده چهار، برقراری امنیت به شکل های گوناگون را براساس تشخیص و تعیین شورای امنیت بر عهده ناجا گذاشته شده است که به اختصار عبارت اند از : مقابله با هرگونه خرابکاری اقدامات تروریستی و شورش، جمع آوری اخبار و اطلاعات ضد امنیت با همکاری وزارت اطلاعات و جمع آوری سلاح و مهمات و تجهیزات غیر مجاز.

نمودار شماره ۲: تابعیت و وابستگی نیروی انتظامی

ماده دوم قانون تشکیل ناجا مصوبه مورخه ۱۳۶۹/۴/۲۷ می‌گوید: «نیروی انتظامی ج.ا.ایران سازمانی است مسلح در تابعیت فرماندهی کل قوا و وابسته به وزارت کشور.» همچنین طبق بند ۸ ماده ۴ همین قانون، ناجا به عنوان ضابطه قوه قضائیه است. در این بند نوع وظایف ناجا امنیتی است.

ت) مصوبه شورای عالی اداری (مورخه ۱۳۷۷/۷/۲۸)

ماده دو این مصوبه وظایف و اختیارات استانداران را به شرح ذیل بیان می‌کند.

- مسئولیت برقراری و حفظ نظم و امنیت استان؛
- هدایت و تشکیل مرتب جلسات شورای تأمین استان
- کلیه ارگان‌های عضو شورای تأمین و سایر دستگاه‌های اجرایی استان موظفند مصوبات شورای تأمین و دستورات امنیتی استاندار را اجرا کنند. (تبصره یک).

ث) ابلاغیه سازمان امور اداری و استخدامی کشور در خصوص اختیارات و مأموریت‌های اصلی وزارت کشور (مورخه ۱۳۷۸/۱۰/۲۵) در این ابلاغیه به وظایف ذیل

اشاره شده است:

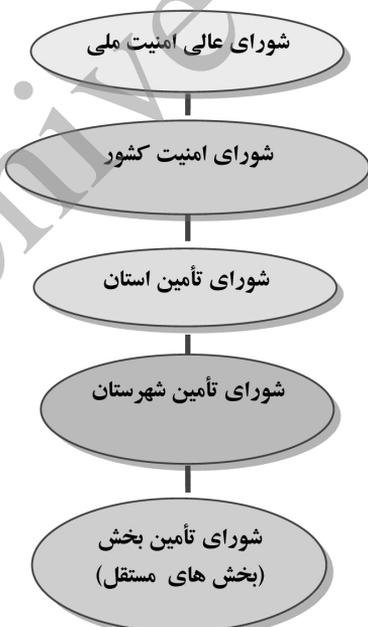
- تأمین و حفظ امنیت داخلی و استقرار نظم و آرامش در کشور با هماهنگی شورای امنیت کشور و ایجاد هماهنگی بین دستگاه‌های اطلاعاتی و نظامی.

- برنامه ریزی و هدایت اقدامات مربوط به کنترل قاچاق کالا، اسلحه و مواد مخدر در کشور.

۱۵۳ البته در این ابلاغیه چهارده وظیفه با دو تبصره ذکر شده که در این تحقیق فقط به دو مورد اشاره گردیده است.

(ج) قانون به کار گیری سلاح مجلس شورای اسلامی (مصوب ۱۳۷۳/۱۰/۱۸)

در ماده چهار این قانون برای استفاده از سلاح چنین آمده است که :
« مأموران انتظامی برای اعاده نظم و کنترل راهپیمایی‌های غیر قانونی، فرونشاندن شورش و بلوا و ناآرامی‌هایی که بدون به کار گیری سلاح مهار آن‌ها امکان پذیر نباشد مجاز به استفاده سلاح می‌باشند». در تبصره یک همین ماده آمده است: «تشخیص ناآرامی‌های موضوع ماده چهار حسب مورد بر عهده رئیس شورای تأمین استان و شهرستان و در غیاب هر یک بر عهده معاون آنان خواهد بود و در صورتی که فرماندار معاون سیاسی نداشته باشد این مسئولیت را به یکی از اعضای شورای تأمین محول خواهد کرد.»

نمودار شماره ۳: سلسله مراتب شورای تأمین از کشور تا بخش‌های مستقل

ملاحظه می‌شود که در همه مأموریت‌های خطیر و مهم ناجا، شوراها تأمین نقش راهبردی و کلیدی برعهده دارند و می‌توانند با اتخاذ تصمیمات به موقع و اصولی، ناجا را هدایت کنند. همچنین به کار بستن تدابیر سست و فاقد پشتوانه اطلاعاتی و انتظامی موجب تضعیف ناجا خواهد شد.

سؤالات تحقیق

- ۱- آیا مصوبات شورای تأمین موجب اقتدار ناجا در مأموریت‌ها می‌شود؟
- ۲- آیا حمایت مقامات سیاسی (وزارت کشور و استانداری‌ها) موجب افزایش قدرت و روحیه مأموران ناجا می‌شود؟
- ۳- آیا حمایت قضات از مأموران ناجا موجب اجرای مؤثر مصوبات شورای تأمین می‌شود؟

فرضیه‌های تحقیق

- ۱- مصوبات شورای تأمین موجب اقتدار ناجا در مأموریت‌ها می‌شود.
- ۲- حمایت مقامات سیاسی (وزارت کشور و استانداری‌ها) موجب افزایش قدرت و روحیه مأموران ناجا می‌شود.
- ۳- حمایت قضات از مأموران ناجا موجب اجرای مؤثر مصوبات شورای تأمین می‌شود.

یافته‌های تحقیق

تجزیه و تحلیل داده‌های جمع آوری شده به منزله پل ارتباطی برای رسیدن به نتایج پژوهش است. در این قسمت به توصیف جامعه آماری مورد بررسی بر اساس اطلاعات به دست آمده پرداخته و با اجرای آزمون آماری مناسب در مورد معناداری رابطه‌ها و تفاوت‌ها و تعمیم نتایج به دست آمده به جامعه مورد نظر اقدام شده است. در این بخش به تجزیه و تحلیل یافته‌ها و آزمون فرضیه‌ها پرداخته می‌شود.

فرضیه ۱: مصوبات شورای تأمین موجب اقتدار ناجا در مأموریت ها می شود. برای آزمون فرضیه فوق، از آزمون آماری باینومیال استفاده شده است، نتیجه حاصل در جدول زیر درج شده است.

جدول شماره ۱: تأثیر مصوبات شورای تأمین در اقتدار ناجا در مأموریت ها

گروه	تعداد	احتمال مشاهده شده	سطح معناداری
موافق	۵۶	۰/۷۴	۰.۰۰۰
مخالف	۲۰	۰/۲۶	
جمع	۷۶	۱۰۰	

داده های جدول بالا نشان می دهد که نسبت موافقان فرضیه فوق به طور معناداری از مخالفان آن بیشتر است. بنابراین فرضیه اول تحقیق تأیید می شود. بر این اساس می توان نتیجه گرفت که مصوبات شورای تأمین در اقتدار و اجرای در مأموریت ها نیروی انتظامی تأثیر مثبتی دارد.

فرضیه ۲: حمایت مقامات سیاسی (وزارت کشور و استانداری ها) موجب افزایش قدرت و روحیه مأموران می شود.

جدول شماره ۲: تأثیر حمایت مقامات سیاسی در افزایش قدرت و روحیه مأموران نیروی انتظامی

گروه	تعداد	احتمال مشاهده شده	سطح معناداری
موافق	۶۰	۰.۷۹	۰.۰۰۰
مخالف	۱۶	۰.۲۱	
جمع	۷۶	۱۰۰	

داده های جدول بالا نشان می دهد که نسبت موافقان فرضیه فوق به طور معناداری از مخالفان آن بیشتر است. بنابراین فرضیه دوم تحقیق نیز تأیید می شود و بر این اساس می توان گفت که: حمایت مقامات سیاسی (وزارت کشور و استانداری ها) در افزایش قدرت و روحیه مأموران تأثیر مثبتی دارد.

فرضیه ۳: حمایت قضات از مأموران موجب اجرای مؤثر مصوبات شورای تأمین می شود.

جدول شماره ۳: نقش حمایتی قضات از مأموران در اجرای مؤثر مصوبات شورای تأمین

گروه	تعداد	احتمال مشاهده شده	سطح معناداری
موافق	۵۷	۰/۷۴	۰.۰۰۰
مخالف	۲۰	۰/۲۶	
جمع	۷۶	۱۰۰	

داده‌های جدول بالا نشان می‌دهد که نسبت موافقان فرضیه فوق به طور معناداری از مخالفان آن بیشتر است. بنابراین فرضیه سوم تحقیق تأیید می‌شود و بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت که حمایت قضات از مأموران اجرای مؤثر مصوبات شورای تأمین در کشور، استان و شهرستان‌ها در نقش و تأثیر مثبتی دارد.

نتیجه گیری

با توجه به نتایج داده‌های به دست آمده، هر سه فرضیه تحقیق مورد تأیید قرار گرفت. در فرضیه اول نسبت موافقان به طور معناداری از مخالفان آن بیشتر است. بنابراین فرضیه اول تحقیق مبنی بر مصوبات شورای تأمین موجب اقتدار ناجا در ماموریت‌ها می‌شود، تأیید می‌شود. در فرضیه دوم که نمودار این است که حمایت مقامات سیاسی (وزارت کشور و استانداری‌ها) موجب افزایش قدرت و روحیه مأموران ناجا می‌شود، نسبت موافقان به طور معناداری از مخالفان آن بیشتر است در نتیجه فرضیه دوم نیز تأیید شد. فرضیه سوم یعنی این فرضیه که حمایت قضات از مأموران ناجا موجب اجرای مؤثر مصوبات شورای تأمین می‌شود با توجه به فراوانی‌های به دست آمده از تنها عامل مربوط به فرضیه سوم می‌توان دریافت که حدود ۱/۷۳ درصد با این فرضیه در سطح بسیار زیاد و زیاد موافق بوده در نتیجه فرضیه سوم هم تأیید گردید. هر چند مقامات قضایی عضو ثابت شورای تأمین نمی‌باشند و استاندار در صورت ضرورت می‌تواند از آنان دعوت به عمل آورد. با این همه تجربه نشان داده است بنا به نیاز مبرم و ارتباط تنگاتنگ ناجا با مقامات قضایی و اینکه مأموران ناجا ضابط آن قوه

می‌باشند عملاً یکی از اعضای ثابت شورای تأمین مقامات قضایی شده‌اند. نتیجه به دست آمده نشان می‌دهد که شوراهای تأمین در مأموریت‌های ناجا، دخالت مستقیم، مؤثر و منحصر به فردی دارند. ارتباط معنادار، منطقی و تعامل ناجا با شوراهای تأمین موجب می‌شود که اقدامات انجام گرفته مأموران ناجا در مأموریت‌های مهم امنیتی - انتظامی پشتوانه قوی و مستحکمی داشته باشد. همان‌گونه که می‌دانیم مسئولان سیاسی، قضایی، اطلاعاتی و نظامی در سطوح بالا در این شوراهای شرکت و مسئولیت مستقیم دارند و این امر موجب صیانت از مأموران در مواقع بروز مشکلات اداری و قضایی خواهد شد.

پیشنهادها

- ۱- برگزاری جلسات مستمر بین فرماندهان مرتبط ناجا با روسا و اعضای شورای تأمین در باره مشکلات اجرایی مصوبات شورای تأمین، خارج از زمان برگزاری شوراهای تأمین.
- ۲- جلسات توجیهی در ابعاد روانی-آموزشی در بحث آگاهی‌های قانونی کارکنان و فرماندهان رده‌های پایینی که مستقیم درگیر با اجرای مصوبات شورای تأمین هستند.
- ۳- اجرای مانور و تمرین‌های گوناگون برای افزایش آستانه تحمل کارکنان و فرماندهان در شرایط مختلف بحرانی.
- ۴- تشکیل جلسات خاص با مقامات قضایی و تبیین محدودیت‌های نحوه اجرای مصوبات که گاه در حین اجرا با مواد قانونی قضایی در تقابل قرار می‌گیرند به طوری که پس از اجرا برای مأموران پرونده سازی می‌شود.
- ۵- شناسایی و احصاء نقاط قوت و ضعف مصوبات شورای تأمین و آسیب‌های اجرای آن توسط کارشناسان و متخصصان با حضور نمایندگان مطلع از سوی همه اعضای شورای تأمین.
- ۶- انجام تحقیقی جداگانه در خصوص مشکلات خاص مأموران ناجا با مقامات قضایی پس از اجرای مصوبات شورای تأمین.

- ۷- اعتماد مقامات سیاسی در برخورد با مأموران ناجا در مجامع عمومی و جلسات رسمی می‌تواند اقتدار لازم را به مأموران القا کند و موجب اعتماد به نفس آنان شود.
- ۸- اعتماد مقامات قضایی در صدور احکام و تفویض اختیارات به موقع و اصولی موجب اقتدار ناجا در نحوه اجرای مأموریت‌های امنیتی و انتظامی می‌شود.

منابع

- خرسندی نیا، علی (۱۳۸۷). «بررسی و سنجش عوامل مؤثر بر روحیه کارکنان پلیس ضد اغتشاش تهران بزرگ»، فصلنامه پلیس پایتخت، شماره دوم و سوم.
- بیگدلی، علی (۱۳۸۱). «جهانی شدن و امنیت ایران»، مجله امنیت، سال پنجم، شماره ۲۱ و ۲۲.
- شایگان، فریبا (۱۳۸۱). «نقش پلیس در اعتماد سیاسی»، فصلنامه دانش انتظامی، سال هفتم، شماره اول.
- سلیمانی، مهدی (۱۳۸۱). مجموعه قوانین و مقررات مرزی و امنیتی، تهران: سازمان چاپ احسان.
- شمخانی، علی (۱۳۸۱). ثبات اجتماعی و بحران توزیع (تحلیل ثانویه یافته‌های پیمایشی ملی ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان) وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تهران: دفتر طرح‌های ملی.
- مجموعه مقالات سازمان عقیدتی سیاسی ناجا (۱۳۷۶) توسعه و امنیت عمومی، تهران.
- قانون تشکیل ناجا مصوب ۱۳۶۹/۴/۲۷ مجلس شورای اسلامی
- قانون به‌کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری (مصوب ۱۳۷۳/۱۰/۱۸ مجلس شورای اسلامی).